

"Wij geloven op dezelfde wijze gered te worden als ook zij"

De Evangelieboodschap in Handelingen 10

Pastor Dennis Costello, <http://www.feasite.org/node/2247>, 9-9-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Dennis Costello

Er bestaat slechts één Evangelie dat verkondigd moet worden aan een verloren en stervende wereld (Galaten 1:6-12). Maar, een realistische kijk naar de “christelijke” scène vandaag getuigt van het feit dat er vele “evangelies” worden verkondigd. Elk van deze boodschappen geeft zijn eigen specifieke formule voor wat mensen moeten doen om gered te worden. Terwijl elk van deze “evangelies” beweert dat geloof in Jezus Christus belangrijk is, voegen sommigen daar nog andere kerkelijke ordonnanties en noodzakelijke voorwaarden aan toe voor de nieuwe geboorte. Anderen voegen de werken van de wet en kerklidmaatschap toe. Ook prevalent is de wijdverspreide praktijk van “easy believism” waarbij instemming met “het Heerschap van Christus” voldoende wordt geacht (zonder te specificeren wat men moet geloven over Jezus Christus om Hem te claimen als “Heer”) om de nieuwe geboorte te verkrijgen.

Een zorgvuldige beschouwing van het Evangelie, zoals gepresenteerd in de Bijbel, is noodzakelijk. De redding van verloren zielen staat op het spel! Als de boodschap die wij verkondigen in de geringste vorm afwijkt van de geopenbaarde waarheid van Gods Woord, dan is ze uit Satan – niet uit God. Vandaag vertonen vele belijdende bijbelgelovigen een tendens om zich te schikken naar of zich te verzoenen met dezen die een vals evangelie omarmen. Dit is accommodatie ter wille van zogenaamde “eenheid” en “de geest van liefde”. Het is een plicht dat gelovigen stevig staan op het Evangelie van de Bijbel, dat enkel één weg tot redding leert – en dat is door genade alleen door geloof alleen in het volbrachte, algenoegzame werk van Jezus Christus op het kruis van Golgotha.

Verwarring over Gods vereisten voor redding is niet verantwoord. Handelingen 10 presenteert, in al zijn volheid, eenvoud en kracht, de exacte boodschap die we moeten geloven en die we moeten overbrengen aan anderen. De bekering van Cornelius en de andere Heidenen die aanwezig waren in zijn huis, biedt de “precedente formule” voor de nieuwe geboorte in deze kerkbedeling. Wij zijn in staat overtuigd te zeggen, met de apostel Petrus, wanneer hij verwees naar het verslag van Cornelius’ bekering Handelingen 15:11: “Wij geloven ... op dezelfde wijze zalig [= gered] te worden als ook zij”.

De Heilige Geest riep Petrus om het Evangelie van Gods genade voor het eerst aan de Heidenen te prediken. Vele ongeredde Heidenen (zowel als verscheidene gelovige Joden die Petrus vergezelden – Handelingen 10:23, 45) waren aanwezig in het huis van Cornelius, wachtend om te horen wat zij moesten horen en geloven om gered te worden (Handelingen 10:6, 33). De Evangelieboodschap die Petrus daar predikte was eenvoudig, maar krachtig! Het is dezelfde Evangelieboodschap die vandaag mensen transformeert in kinderen van God. Merk Petrus’ boodschap op en de overeenkomstige orde van gebeurtenissen die plaatsvonden.

God neemt niet iemand om de persoon aan (Handelingen 10:34-35)

“En Petrus opende zijn mond en zei: Ik zie nu in waarheid in dat God niet iemand om de persoon aanneemt; 35 maar in ieder volk is degene die Hem vreest en gerechtigheid doet, Hem welgevallig”.

Zowel Heidenen als Joden moesten gered worden. Vóór deze tijd hadden de apostelen het Evangelie verkondigd aan de Joden, in de veronderstelling dat de Heidenen de heerlijke uitnodiging niet waardig waren. Maar de Heilige Geest onthulde duidelijk aan Petrus dat God iedereen zou accepteren, uit elke natie, als hij enkel geloof zou stellen in de Evangelieboodschap. Allen waren in nood

om gered te worden: “Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God” (Romeinen 3:23). Niemand is te goed – had geen nood aan redding; niemand is te zondig – niet geschikt om gered te worden. Ook tot de Heidenen wordt gepredikt: “bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus” (Handelingen 20:21; 17:30). Het overtuigende werk van de Heilige Geest binnenin veroorzaakt bij de zondaar dat hij zijn uitermate verloren positie begrijpt, dat een eeuwige hel wacht op ieder die sterft in zijn zonden, en dat de toorn van God op hen blijft op dat moment. Maar daarna wordt de liefde van God onthuld als de enige remedie: geloof in Jezus Christus!

De Heer Jezus Christus — de focus van de boodschap (Handelingen 10:36-38)

“Dit is het woord dat Hij gezonden heeft tot de Israëlieten, waardoor Hij vrede verkondigt door Jezus Christus; Deze is de Heere van allen. 37 U weet wat er gebeurd is in heel Judea, wat begon in Galilea na de doop die Johannes gepredikt heeft: 38 hoe God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met de Heilige Geest en met kracht en hoe Hij het land doorgegaan is, terwijl Hij goddeed en allen die door de duivel overweldigd waren, genas, want God was met Hem”.

De absolute goddelijkheid van Jezus Christus maakte integraal deel uit van Petrus’ boodschap. Redding kan niet gevonden worden in enig iemand anders, want vrede met God kan enkel komen door Jezus Christus – “Jezus Christus; Deze is de Heere van allen”! Hij is inderdaad de eeuwige Zoon van God; Zijn zondeloze wandel op aarde en Zijn vele wonderen getuigden van het feit dat Hij, in realiteit, God zichtbaar in het vlees was. Enige boodschap die de eeuwige goddelijkheid van de Heer Jezus minimaliseert, of het miraculeuze weghaalt van de vleesgeworden bediening van de Zoon, komt niet van God.

Hij stierf door kruisiging (Handelingen 10:39)

“En wij zijn getuigen van alles wat Hij gedaan heeft, zowel in het Joodse land als in Jeruzalem. Ze hebben Hem gedood door Hem aan een hout te hangen”.

De zondeloze Zoon van God leed en stierf op het kruis van Golgotha. Hij stierf, niet voor Zijn eigen zonden, maar voor de zonden van de wereld. “Hem [Jezus Christus] Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij [God de Vader] voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem” (2 Korinthiërs 5:21). Voordat iemand echt kan gered worden, moet hij weten dat Jezus Christus stierf op het kruis, bijna 2000 jaar geleden, en hij moet de reden begrijpen achter deze opofferende dood. Christus was bereid om naar het kruis te gaan, niet louter om te dienen als een voorbeeld, of in overgave aan gezag, of als een martelaar. Hij stierf opdat wij mochten leven! Toen Hij aan het kruis hing, droeg Hij onze zonden in Zijn lichaam; en door zo te doen betaalde Hij de opperste prijs, de enige prijs die acceptabel zou zijn voor een heilige en gerechte hemelse Vader: “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen” (1 Petrus 2:24). De zonde produceert loon, en “het loon van de zonde is de dood” (Romeinen 6:23). Die bedoelde dood is niet louter de dood van het lichaam; daarbij komt nog “de tweede dood” (Openbaring 20:14-15) welke spreekt van de realiteit van een eeuwig bestaan in de “poel van vuur (Openbaring 20:14-15). Christus betaalde de verschrikkelijke prijs voor zonde, ten voordele van ons. Hij stierf in onze plaats.

Hij werd opgewekt uit de doden (Handelingen 10:40-41)

“Deze heeft God opgewekt op de derde dag en Hij heeft gegeven dat Hij zou verschijnen, 41 niet aan heel het volk, maar aan de getuigen die door God tevoren verkozen waren, aan ons namelijk, die met Hem gegeten en gedronken hebben, nadat Hij uit de doden opgestaan was”.

Een ander historisch feit dat onafscheidelijk deel uitmaakt van de Evangelieboodschap, is de lichamelijke opstanding van de Heer Jezus Christus op de derde dag na Zijn kruisiging. De opstanding betekende de acceptatie door de Vader van het offer dat betaald werd voor de zonde. Hij “Die om onze overtredingen is overgeleverd, en opgewekt om onze rechtvaardiging” (Romeinen 4:25). Ware de Heer Jezus Christus niet opgestaan uit het graf, dan zouden wij geen Redder hebben – wij zouden geen basis voor rechtvaardiging hebben. Maar, Hij stond overwinnend op uit het graf en, door zo te doen, verzekert Hij gelovigen dat de redding in Hem compleet is.

Allen zullen geoordeeld worden — Christus zal de opperste Rechter zijn (Handelingen 10:42)

“En Hij heeft ons bevolen tot het volk te prediken en te getuigen dat Hij Degene is Die door God aangesteld is tot een Rechter over levenden en doden”.

De apostel Petrus faalde er niet in hen die hem hoorden te waarschuwen dat er een oordeel opdaagt aan de horizon. Dit aspect van het Evangelie wordt zo vaak verwaarloosd, maar het feit blijft dat er een tijd komt dat allen die Jezus Christus niet als hun Redder aangenomen hebben, voor de Grote Witte Troon zullen staan (Openbaring 20:14-15). Mensen zullen hun “dag in de rechtbank” hebben. Maar, zonder uitzondering, zullen allen die op die dag voor de alheilige en alwetende Rechter staan, in de “poel van vuur” geworpen worden. Als wij de Heer Jezus Christus niet aannemen als onze redder, HEDEN nu we nog leven, dan zullen wij Hem op een dag zien als Rechter – en dan zal het te laat zijn!

Geloven in de Heer Jezus Christus — de enige voorwaarde voor redding (Acts 10:43-48)

“Van Hem getuigen al de profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangen zal door Zijn Naam. 44 Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden. 45 En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd, 46 want zij hoorden hen spreken in vreemde talen en God grootmaken. Toen antwoordde Petrus: 47 Kan iemand soms het water weren, zodat deze mensen, die evenals wij de Heilige Geest ontvangen hebben, niet gedoopt zouden worden? 48 En hij beval dat zij gedoopt zouden worden in de Naam van de Heere. Toen vroegen zij hem enkele dagen bij hen te blijven”.

“Ieder die in Hem gelooft zal vergeving van zonden ontvangen”. De apostel Petrus bracht een heldere, zuivere Evangelieboodschap. Hij predikte de nood aan vergiffenis van de zondaar, de absolute goddelijkheid van de Heer Jezus Christus, Zijn zichzelf opofferende dood en lichamelijke opstanding, en het toekomstige oordeel voor hen die Christus afwijzen als Redder. Petrus predikte Jezus Christus – en zij die op dat moment geloofden ontvingen de gave van eeuwig leven. God verleende deze Heidenen “bekering die tot het leven leidt” (Handelingen 11:18). “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven” (Johannes 5:24).

Bemerk de progressie. Petrus predikte Jezus Christus, gekruisigd en opgestaan. Daarna presenteerde hij de enige voorwaarde voor redding – “ieder die in Hem gelooft”. Terwijl Petrus nog maar deze woorden sprak, ontvingen zij die het Evangelie geloofden de gave van de Heilige Geest. Deze ontvangst van de Heilige Geest is synoniem met redding, want niemand kan de Geest van God bezitten tenzij hij een kind van God is (Romeinen 8:9; Galaten 3:2). De Heidenen spraken daarop in andere talen, waarmee zij God verheerlijkten. Dit was een teken (tijdens de overgangperiode¹ in de vroege kerk) voor die Joden die aanwezig waren dat Heidenbekenningen reëel waren (Handelingen 10:46). Petrus beval dat zij in water gedoopt zouden worden nadat zij waren gered.

Daardoor is het meteen duidelijk dat vergiffenis van zonden het resultaat was van geloof in de Evangelieboodschap, niet van gedoopt te worden zoals velen vandaag leren. Maar, de doop door onderdompeling is belangrijk, alhoewel niet een noodzakelijke stap om wedergeboren te kunnen

¹ Dat is de Pinksteramnestie: dit is Gods aanbod van vergiffenis aan Zijn verbondsvolk (Hand. 3:19-21) indien zij zich bekeerden van het kruisigen van hun Heer. Hij zou hen niet enkel vergiffenis schenken maar Christus zou ook terugkomen om de beloften te vervullen die gedaan werden aan hun (Israels) voorvaders. Israël als natie weigerde echter de pinksteramnestie en als straf werd Juda en Jeruzalem verwoest in 70 n.C.

Begin Pinksteramnestie: Hand. 3:19v - Keerpunt: Hand. 13:46 - Eind: Hand. 28:28. Daarna geen tekenen en wonderen meer vermits de Joodse natie terzijde gesteld wordt wegens hun ongelooft (70 nC).

Artikels over Pinksteramnestie:

De pinksteramnestie voor de Joden: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Pinksteramnestie.pdf>

Het volmaakte is beslist niet de hemelse toestand: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor13.pdf>

De tijd van bijzondere gaven liep af: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezingsgave.pdf>

De aflopende pinksteramnestie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/pinksterdwaling.pdf>

Tekengaven niet voor vandaag: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16_17-18.pdf

worden. De waterdoop moet volgen op redding, want anders verwerpt men het bijbelse verslag. Waterdoop door onderdompeling is openlijke identificatie met de Heer Jezus Christus (Romeinen 6:1-6). Het is een publiek getuigenis voor de nieuwe positie in Christus van de gelovige.

Merk ook op dat God de gave van de Heilige Geest schonk op het moment van de gelovige zijn bekering, en dat hij daarbij werd “verzegeld met de Heilige Geest van de belofte” en “verzegeld tot de dag van de verlossing” (Efeziërs 1:13-14; 4:30). De valse leer dat de christen moet bidden voor en zoeken naar de gave van de Heilige Geest is in strijd met het Woord van God. Van het moment dat deze heidenen geloofden, werden hun zonden vergeven, en zij ontvingen de inwonende Heilige Geest – gered en verzegeld voor altijd (Efeziërs 1:12-13). Dat is eeuwige zekerheid!

God gebruikte deze “precedente formule” in Handelingen 10 om de volgorde te tonen in het proces van redding. In Handelingen 15 vergaderde de vroege kerk in Jeruzalem om deze kwestie van de redding voor eens en altijd te regelen. De vraag in Jeruzalem was: “Is redding door genade alleen, of is redding door genade plus ceremoniën of werken?” Lees zorgvuldig Handelingen 15:6-11. Petrus vertelt hier over de bekering van Cornelius en de zijnen vanuit Gods perspectief. Het was door de mond van Petrus dat de Heidenen “... het woord van het Evangelie zouden horen, en zouden geloven” (Handelingen 15:7). Het is God die de harten kent van hen die op die dag het Evangelie hoorden. Hij heeft getuigenis aan hen gegeven van het overtuigende, verlichtende werk van de Heilige Geest in hun harten. Het was God Die toen de Heilige Geest gaf aan hen die aldus geloofden (Handelingen 15:8). Het was Hij Die “hun hart door het geloof gereinigt” heeft (Handelingen 15:9). En, mijn vrienden, als wij vandaag zullen gered worden door de genade van de Heer Jezus Christus dan zullen wij die “geloven door de genade van de Heere Jezus Christus op dezelfde wijze zalig worden als ook zij” (Handelingen 15:11).

De boodschap die wij moeten geloven, en die we ijverig moeten doorgeven aan anderen, is het Evangelie van de Heer Jezus Christus! De verlorenen hebben een Redder voor hun zonde nodig – geen doopcertificaat of kerklidmaatschap. Zij verkeren in de nood om het ware Evangelie van Gods genade te geloven – niet het verrichten van goede werken of het zoeken van een morele hervorming. Een verloren zondaar moet gered worden voordat hij gehoorzaam kan zijn aan de vereisten van Gods Woord. Laten we ijverig de Christus van de Schrift prediken, en vertrouwen op de Heilige Geest om de nieuwe geboorte voort te brengen en onvermijdelijk daarop volgend de vrucht van een veranderd leven. Dit is het Evangelie dat verkondigd werd in de vroege kerk, en dit is hetzelfde Evangelie dat redt vandaag.

Lees verder:

☞ Artikelen over evangelisatie, en voor hen die evangeliseren:

<http://www.verhoevenmarc.be/evangelisatie.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm